

at der i Amtstuerne skulde kunne opstaae Uvis-
hed og Forvirring om, hvad der var Statens,
og hvad der var Communens. Jeg skal ogsaa
aldeles overlade det til den ærede Rigsdags-
mand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tschern-
ning) at klare Conseqventsen mellem hans for-
skjellige Udtalelser angaaende dette Spørgsmaal,
som han bedst vil og kan. Jeg skal ikke under-
søge, om det er hensigtsmæssigt, her at frem-
kalde alle de mulige Indvendinger, som et
ganste sæveget Standpunkt maatte kunne indgive,
men hvorpaa Ingen ellers har tænkt; derimod
skal jeg berøre med et Par Ord den
samme ærede Rigsdagsmands Ytringer om de
Forhold, hvori den trufne Forandring staaer
til Kundgjørelsen af 28de Januar 1852, og
jeg skal da udtale — idet jeg dog ikke paa
dette Sted skal undersøge, hvorvidt det er mu-
ligt at opretholde denne Ordning, eller hvor-
vidt det er ønskeligt, da det jo er Spørgs-
maal, som ikke høre herhen — at den er i
fuldkommen Samklang med Betydningen og
Meningen i denne Kundgjørelse, at Finantsmi-
nisteren er Finantsminister for Fællesmonar-
chiet og alle de øvrige Landsdele, og at den er
i fuld Samstemning med den Ordning, der
skete af de Mænd, der have tilraadet og gjen-
nemført bemeldte kongelige Kundgjørelse, og
som derfor maa være de rette Fortolkere af
det System, hvorpaa den er bygget. Det er
ogsaa saa langt fra, at den trufne Foranstalt-
ning stiller Kongeriget anderledes end de øv-
rige Landsdele, at tværtimod Finantsministeren
derved træder fuldkommen i det samme For-
hold til Kongeriget som det, hvori han staaer
til Slesvig og Holsteen; dette vilde ikke være
Tilfældet, dersom det directe og indirecte Skat-
tevesen for Kongeriget ogsaa henlagdes til
ham, hvilket har været en medvirkende Grund,
foruden de Betragtninger, der søge deres Hjem-
mel i Forholdets Realitet, for at dette ikke er
sket. — Som Foranstaltningen foreligger, er
den i Samklang med Kundgjørelsen af 28de
Januar 1852, er den en fuldkommen Tilbage-
gang til den Tingenes Tilstand, som da blev
etableret af Kundgjørelsens eget Ophav, og som
igjen er i Samklang med den Tilstand, der
gjælder i Slesvig og Holsteen — thi om Lauen-
borg, der indtager en særegen finantsiel Stil-

ling, er her ikke Tale. Jeg har ikke tidligere
med et Ord omtalt det af den ærede Rigs-
dagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds
bebudede Endringsforslag til 3die Behandling,
og jeg skulde heller ikke have gjort det, dersom
han ikke fornødig havde ytret, at han forud-
satte, at han i den Henseende vilde komme til
at staae saagodisom ene; thi jeg kan kun der-
ved forklare mig, at han har kunnet tænke sig
Muligheden af, at bruge det alleryderste og
stærkeste Middel, en constitutionel Forsamling
kan benytte, for at værne om sine Præroga-
tiver som et Angrebsmiddel imod Kronens
Prærogativer. Det vilde være usorvarligt,
dersom han ikke havde sagt, at det kun skete
under den Forudsætning, at det ikke vilde med-
føre noget praktisk Resultat, og altsaa kun
vilde være, hvad han i et af sine mange Fore-
drag har kaldt Theatertorden.

Finantsministeren: Jeg skal tillade
mig at sige et Par Ord i Anledning af, hvad
den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den
Valgkreds har udtalt, og som angaaer visse prin-
cipielle Spørgsmaal, som jeg ikke tror ganste
at turde forbigaae. Jeg skal navnlig tillade
mig at henlede det ærede Things Opmærksom-
hed paa Spørgsmaalet med Hensyn til For-
tolkningen af § 4 i Loven om Grundlovens
Indskrænkning, med Hensyn til hvilken den ærede
Rigsdagsmand havde opfattet mine Udtryk igaar
saaledes, som om jeg havde sagt, at denne Pa-
ragraph i Kongerigets Loovgivning var ble-
ven fortolket ved Lov, der ere givne af
Rigsraadet. Den ærede Rigsdagsmand vil
kunne tænke sig, at dette albrig kan have været
min Mening. Det har naturligvis albrig
kunnet falde mig ind, at man ved en af Rigs-
raadet givne Lov kunde fortolke Kongerigets
Lov; min Mening var og er, at der i Ind-
skrænkingsloven er opstillet nogle Begreber om
Tilfald og Forfaldstid, at disse Begreber
maa staae urørlige med den Lov, hvorved de
ere givne; men der maatte træffes en Bestem-
melse om dette Tilfald og af dets Forfaldstid;
det er dette, som ikke kan komme fra selve Lo-
ven, men som paa Grund Forholdene ligger
udenfor Loven og maa komme udenfra, og det
er denne Bestemmelse, som er givne i den af